

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 maja 2016 roku skierowanym przeciwko O. P. (1) powód M. S. (1) wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 29 sierpnia 2014 r. Rep. A 232/2014 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sadu Rejonowego w S. z dnia 22 marca 2016 r., sygn.. akt I Co 479/16, co do raty I, II i III w łącznej kwocie 53.000 zł. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 18 marca 2011 r. zawarta została umowa sprzedaży nieruchomości (akt notarialny 564/2011), zmieniona umowa z dnia 29 sierpnia 2014 r. (akt notarialny 232/2014), na podstawie której do zapłaty przez powoda na rzecz pozwanego jest kwota 53.000 zł. Powód wskazał, że zapłacił tytułem umowy sprzedaży (...) należności z wystawionych mu przez pozwanego faktur: (...) na 8107 zł i (...) na 11691,36 zł, oraz dodatkowo potrącił wobec pozwanego jego wierzytelności z faktur za usługi transportowe (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) na łączną kwotę 33615,90 zł. Wskazane faktury łącznie opiewają na sume 53414,26 zł

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Przyznał, iż strony zawarły ww. umowę sprzedaży nieruchomości, zmieniona umowa z dnia 29 sierpnia 2014 r. Podniósł, że w umowie z 29 sierpnia 2014 r. zostało potwierdzone, iż w dniu jej zawarcia powód uiścił już 127.952,85 zł i w ramach tej kwoty ujęte jest 8107 zł. Wskazał, że kwota 11691,36 zł była wyegzekwowana z innej umowy - przedwstępnej umowy darowizny z 21 czerwca 2011 r.. Co do faktur usługi transportowe zaprzeczył aby z powodem takie umowy zawierał.

Na rozprawie powód przyznał, że kwota 8107 zł został zapłaconą na poczet kwoty 127952,85 zł i nie powinna być ujęta w pozwie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 marca 2011 r. zawarta została przed notariuszem J. P. umowa sprzedaży nieruchomości (repertorium A nr 564/2011), na podstawie której O. P. (2) sprzedał M. S. (1) zabudowaną nieruchomość stanowiącą działkę nr (...) o powierzchni 0,2689 ha, położoną w C. przy ul. (...), za cenę 344.000 zł brutto. W chwili zawierania umowy zapłaconą została kwota 20.000 zł, kwota 80.000 zł miała być zapłaconą do 30 kwietnia 2011 roku, a kwota 244.000 zł w terminie do 10 lat od dnia zawarcia umowy. Powód po zawarciu ww. umowy zapłacił pozwanemu łącznie 127.952,85 zł, za co pozwany wystawił mu: w dniu 30 marca 2012 fakturę (...) na kwotę 115159,55 zł, k. 142, w dniu 15 października 2012 r. fakturę (...) na kwotę 4686,30 zł i fakturę (...) na kwotę 8107 zł, datowaną na 18 sierpnia 2014 r., ale na pewno wystawioną najwcześniej 29 sierpnia 2014 r..

Następnie w dniu 29 sierpnia 2014 r. strony zawarły przed notariuszem R. M. kolejną umowę (repertorium A nr 232/2014) – zmianę ww. umowy sprzedaży. Strony zgodnie z oświadczyły, że powód zapłacił pozwanemu część ustalonej w powyższej umowie ceny brutto w kwocie 127.952,85 zł oraz że do zapłaty pozostała kwota 216.447,15 zł i powód zobowiązał się do jej zapłaty 11 ratach:

- I rata - 13.000 zł, w terminie do 31 grudnia 2014 r.,
- II rata - 20.000 zł, w terminie do 30 czerwca 2015 r.,
- III rata - 20.000 zł, w terminie do 31 grudnia 2015 r.,
- IV rata - 20.000 zł, w terminie do 30 czerwca 2016 r.,
- V rata - 20.000 zł, w terminie do 31 grudnia 2016 r.,
- VI rata - 20.000 zł, w terminie do 30 czerwca 2017 r.,

VII rata - 20.000 zł, w terminie do 31 grudnia 2017 r.,
VIII rata - 20.000 zł, w terminie do 30 czerwca 2018 r.,
IX rata - 20.000 zł, w terminie do 31 grudnia 2018 r.,
X rata - 20.000 zł, w terminie do 30 czerwca 2019 r.,
XII rata - 23.447,15 zł, w terminie do 31 grudnia 2019 r..

Dowód:

- umowa sprzedaży z 18.03.2011 r. k. 6 – 7, 61 – 62,
- faktura (...) k. 142
- faktura (...) k. 140
- faktura (...) k. 22,
- zmiana umowy sprzedaży k. 8 – 9,
- przesłuchanie M. S. (1) k. 146-147
- przesłuchanie O. P. k. 147-148

W dniu 21 czerwca 2011 r. strony zawarły przedwstępną umowę darowizny udziały do 1/5 ww. nieruchomości. Powód (już będący jej właścicielem) zobowiązał się podarować pozwanemu udział do 1/5 tej nieruchomości w terminie do 1 czerwca 2014 r.. Strony m.in. też zastrzegły w § 6 karę umowną w kwocie 300.000 zł na wypadek niewykonania umowy przez darującego, z ograniczeniem odpowiedzialności do maksymalnej kwoty 400.000 zł. Postanowieniem z dnia 29 lipca 2014 r. sąd w sprawie VI Co 2325/14 nadał klauzulę wykonalności § 6 aktu notarialnego Repertorium A nr 2255/2011 z dnia 21 czerwca 2011 roku sporządzonego przez Notariusza I. N. M., na rzecz wierzyciela O. H. P. przeciwko dłużnikowi M. S. (1) co do obowiązku zapłaty kwoty 300.000 zł, z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 8 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, z ograniczeniem możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu egzekucyjnego do kwoty 400.000 zł. W dniu 7 sierpnia 2014 r. pozwany złożył wniosek o wszczęcie egzekucji, w trakcie której komornik wyegzekwował i przekazał pozwanemu kwotę 11.691,63 zł. Kolejno w dniu 29 sierpnia 2014 r. (a więc w dniu zawarcia umowy zmieniającej umowę sprzedaży nieruchomości) strony zawarły inną umowę - rozwiązanie przedwstępnej umowy darowizny i ugody. Zgodnie z tytułem strony rozwiązały przedwstępną umowę darowizny i w z § 4 powód zapłacił pozwanemu przy zawarciu tejże umowy gotówką, tytułem kary umownej, kwotę 68.800 zł, a pozwany zrzekł się uprawnienia dochodzenia pozostałej kwoty ustalonej kary umownej. W dniu 1 września 2014 r. pozwany złożył komornikowi wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego i postanowieniem z dnia 3 września 2016 r. komornik postępowanie egzekucyjne umorzył.

W dniu 30 września 2014 r. pozwany wystawił powodowi fakturę nr (...) na kwotę 11691,36 zł, gdzie jako tytuł wpisał „zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) – wpłaty od Komornika Sądowego M. J.”.

Dowód:

- przedwstępna umowa darowizny k. 67 – 70,
- postanowienie z 29.07.2014 r. k. 66,
- wniosek o wszczęcie egzekucji k. 71 – 72,

- pisma komornika k. 73 - 110,
- dowód przelewu k. 111,
- rozwiązanie przedwstępnej umowy darowizny k. 112 – 114,
- wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego k. 115,
- postanowienie komornika k. 116 – 117,
- faktura (...) k. 21
- przesłuchanie M. S. (1) k. 146-147
- przesłuchanie O. P. k. 147-148

Pismem z dnia 02 lutego 2016 r. pozwany wezwał powoda do zapłaty kwoty 53.000 zł – 3 pierwszych rat ceny sprzedaży ww. nieruchomości. W odpowiedzi z dnia 23 lutego 2016 r. powód odmówił zapłaty, wskazując na zapłatę kwoty 11631,36 zł na podstawie faktury (...) oraz podnosząc, że wykonał na rzecz pozwanego usługi transportowe na łączną kwotę 33615,90 zł. Wskazał też że brakująca do 53.000 zł kwotę 7692,74 zł zapłaci po dostarczeniu mu przez pozwanego dokumentów księgowych dotyczących wykonanych usług przewozowych

W dniu 22 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w S. nadał postanowieniem klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 29 sierpnia 2014 r. przed notariuszem R. M., repertorium A nr 232/2014, w zakresie zawartego w § 3 ust. 3 powyższego aktu notarialnego zobowiązania dłużnika M. S. (1) do zapłaty na rzecz wierzyciela O. H. P. co do raty I, II i III w łącznej kwocie 53.000 zł.

W dniu 20 maja 2016 r. powód wystawił pozwanemu 7 kolejnych faktur:

1. (...) – na kwotę 2214 zł tytułem „usługa transportowa przewóz ładowarki S.-Ś.- S., kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata III raty”,
2. (...) – na kwotę 3099,60 zł tytułem „usługa transportowa przewóz peletu na terenie portu, kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata III raty” oraz (w zakresie kwoty 2214 zł) „przewóz ładowarki S.-K.-S.”,
3. (...) – na kwotę 12792 zł tytułem „usługa transportowa przewóz płyt lotniskowych S.-Ś.- S., kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata III raty”,
4. (...) – na kwotę 1881,90 zł tytułem „usługa transportowa przewóz odpadów (śmieci) na terenie portu, kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata II i III raty”,
5. (...) – na kwotę 1722 zł tytułem „usługa transportowa przewóz ładowarki S.-Ś.- S., kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata II raty”,
6. (...) – na kwotę 4920 zł tytułem „ usługa (...) -G.- S., kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata II raty”,
7. (...) – na kwotę 6986,40 zł tytułem „usługa transportowa przewóz odpadów (śmieci) od statku na terenie portu, kompensata zapłata częściowa z aktów notarialnych Rep. A (...) (umowa sprzedaży) Rep. A. 232/2014 (zmiana umowy sprzedaży) spłata II raty” oraz (w zakresie kwoty 1230 zł) „przewóz wywrotka śmieci na terenie portu”

Jesienią 2014 r. powód polecił swojemu pracownikowi M. S. (2) rozwożenie w porcie samochodem śmieci ze statku. Z kolei w 2015 roku powód polecił innemu swojemu pracownikowi M. G. przewożenie w porcie śmieci ze statków, transport maszyny z portu do K. i z K. do portu oraz rozwożenie pelletu na terenie portu.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 18,
- odpowiedź k. 19 – 20,
- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności k. 10,
- pisma komornika k. 11 – 17,
- faktury za usługi transportowe k. 23 – 29
- zeznania M. S. (2) k. 145
- zeznania M. G. k. 145
- przesłuchanie M. S. (1) k. 146-147
- przesłuchanie O. P. k. 147-148

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w zakresie żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie kwoty 11691,36 zł, a w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów, poza fakturami za usługi przewozowe (o czym w dalszej części), zeznań świadków i przesłuchania stron.

Stosownie do art. 840 § 1 pkt 1 - 3 k.p.c. dłużnik może żądać w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jednak tylko z przyczyn enumeratywnie wymienionych w tym przepisie, a mianowicie w sytuacji: gdy dłużnik przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, jednak gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powództwo opozycyjne zmierza w istocie do uniemożliwienia wykonania tytułu wykonawczego, który okazał się zdezaktualizowany. Powództwo z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu (por. też: uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok SN z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73, Lex, nr 7295; postanowienie SN z dnia 18 marca 1971 r., I CZ 110/70, Lex, nr 6896).

W niniejszej sprawie powód opisując stan faktyczny odniósł się do art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na

zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienie świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powód żądanie pozwu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności opierał na twierdzeniu, że w zakresie pierwszych trzech rat ceny sprzedaży nieruchomości – określonych na podstawie umowy z dnia 29 sierpnia 2014 r. na kwoty odpowiednio 13.000 zł, 20.000 zł i 20.000 zł, wierzytelność pozwanego została zaspokojona.

Uzasadnienie żądania odnosi się do trzech grup należności potwierdzonych fakturami:

- I. fakturą wystawioną przez pozwanego powodowi nr (...) na kwotę 8107 zł,
- II. fakturą wystawioną przez pozwanego powodowi nr (...) na kwotę 11691,36 zł,
- III. fakturami wystawionymi przez powoda pozwanemu za usługi transportowe, co do których miało być złożone oświadczenie o potrąceniu – na łączną kwotę 33615,90 zł.

Ad. I.

W zakresie kwoty 8107 zł roszczenie podległo oddaleniu. W tym zakresie okazało się, że sporu między stronami nie ma. Strony pozostają w licznych stosunkach gospodarczych – zawarta była umowa sprzedaży nieruchomości (gdzie pozwany sprzedał powodowi nieruchomość), następnie przedwstępna umowa darowizny udziału w tej nieruchomości (gdzie powód już jako właściciel zobowiązał się że podaruje pozwanemu udział do 1/5 w tej samej nieruchomości), wreszcie pozwany nie zaprzeczył aby zlecał powodowi wykonywał dla niego różne usługi. Podstawowym problemem w ocenie relacji stron jest brak dokumentowania tychże różnych relacji, czy też dokumentowanie w sposób chaotyczny i dezinformujący. Przykładowo pozwany wystawił powodowi ww. fakturę (...) z datą 18 sierpnia 2014 r. w której odnosi się do aktu notarialnego nr 232/2014, który zawarty został w dniu 29 sierpnia 2014 r. Oczywistym jest zatem że podana data wystawienia faktury jest nieprawidłowa. Kwestia ta ostatecznie była nieistotna dla sprawy, ale ukazuje sposób działania stron i w istocie przyczynę sporu. W zakresie umowy sprzedaży, to zmiana umowy dotyczyła określenia terminów płatności. Umowa z 29 sierpnia 2014 r. dostarcza istotną informację – strony zgodnie podały, że część ceny sprzedaży została uiszczona w kwocie 127.952,85 zł. Powód wskazał, że wpłata ta udokumentowana została 3 fakturami z dnia 30 marca 2012 nr (...) na kwotę 115159,55 zł, z dnia 15 października 2012 r. nr (...) na kwotę 4686,30 zł i z dnia 18 sierpnia 2014 r. nr (...) na kwotę 8107 zł. W tym zakresie Sąd dał powodowi wiarę. Suma wartości tych 3 faktur to dokładnie 127.952,85 zł. Jest nieprawdopodobnym aby owa kwota 127.952,85 zł była sumą innych wpłat. Sam pozwany przyznał że faktury te zostały opłacone. Okoliczność, że pozwany faktury te anulował (albo próbuje anulować) dla sprawy nie ma żadnego znaczenia. Anulowanie faktur wiąże się nie z ich niezapłaceniem, ale z zakwestionowaniem przez Urząd Skarbowy prawidłowości wystawienia kilku faktur w odniesieniu do umowy sprzedaży zamiast jednej, na całą cenę sprzedaży. Dla sprawy w rozpoznawanym zakresie była nieistotną okoliczność, czy sprzedaż objęta jest 23% podatkiem VAT. Okoliczność, że na zapłaconą kwotę 127.952,85 zł składa się m.in. kwota 8107 zł z faktury (...) powoduje, że w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, jako że nie można domagać się aby ta sama kwota była zaliczona na kolejne raty płatności. Sam też powód przyznał w przesłuchaniu, że kwotę tą podał w pozwie nietrafnie (k. 146).

Ad. II

W zakresie kwoty 11.691,36 zł powództwo podlegało uwzględnieniu. Kwota ta została wyegzekwowana przez komornika w ramach dochodzenia przez pozwanego zapłaty kary umownej w związku z niewywiązaniem się przez powoda z obowiązku zawarcia umowy darowizny udziału do 1/5 w opisanej wcześniej nieruchomości. Ostatecznie strony przedwstępną umowę darowizny rozwiązały umową z dnia 29 sierpnia 2014 r. (k. 112-114), przy zawarciu której powód zapłacił gotówką pozwanemu kwotę 68.800 zł tytułem kary umownej (marginalnie kwota to odpowiada 1/5 wartości nieruchomości podanej w umowie sprzedaży), a pozwany zrzekł się uprawnienia do dochodzenia pozostałej kwoty tejże kary. Do rozwiązania pozostała więc kwestia wyegzekwowania przez komornika 11.691,36 zł. Pozwany w przesłuchaniu przyznał, że kwota ta miała być zaliczona na poczet ceny z umowy sprzedaży. Według niego kwota

ta miała być ujęta w ramach kwoty 127.952,85 zł, którą strony zgodnie potwierdziły w zmianie umowy sprzedaży jako zapłaconą część ceny nabycia. Tyle że pozwany przyznał także że powód zapłacił wymienione wcześniej kwoty: 115159,55 zł, 4686,30 zł i 8107 zł, które przecież dają łącznie 127.952,85 zł. W tym zakresie więc należało pozbawić tytuł wykonawczy - akt notarialny z dnia 29 sierpnia 2014 r. sporządzony przez notariusza R. M. (Rep. A 232/2014) zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 22 marca 2016 r., w sprawie I Co 479/16 co do raty I, II, III w łącznej kwocie 53.000 zł, w części - w zakresie części I raty tj. kwoty 11691,36 zł. Pierwsza rata opiewa na kwota 13.000 zł i wskazanie właśnie pierwszej raty wynika z odpowiedniego zastosowania art. 451 § 3 k.c.

Ad. III

W zakresie kwoty (...),90 za usługi transportowe powództwo podlegało oddaleniu. Zgodnie z art. 6 k.c. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zasadniczo więc powód powinien wykazać istnienie przesłanek z art. 840 k.p.c. W tym zakresie powód nie wykazał, że istniały wierzycelności co do których skutecznie zgłosił zarzut potrącenia, skutkujący umorzeniem jego długu w podanej kwocie. Powód twierdził, że wykonywał dla pozwanego usługi transportowe, przy czym z przesłuchania pozwanego wynika, że takich usług była znaczna ilość i wskazał jednocześnie na brak dokumentów zlecenia i potwierdzenia wykonania usługi. Sąd to stanowisko podzielił. Powód nie dysponuje żadnymi dowodami – poza jego zeznaniami – potwierdzającymi że usługi wymienione na fakturach (...) zostały i zamówione i wykonane. Sama faktura jest dokumentem rozliczeniowym i sama w sobie nie kreuje zobowiązania. Sąd dał wiarę świadkom, że wozili oni różne rzeczy na polecenie powoda, przy czym brak danych czy ich praca odnosi się do wystawionych faktur, a jeżeli nawet tak – to brak danych pozwalających na ustalenie skąd wzięły się kwoty wymienione na fakturach. Powód nie zaferował żadnego dowodu potwierdzającego umówienie nie tylko usługi ale i stawki za dane usługi. W sytuacji gdy Sad dysponuje przeciwstawnymi relacjami stron procesu, jest to zbyt mało do uwzględnienia powództwa. Dodatkowy zwraca też uwagę, że na fakturach (...) (k. 24) i (...) (k. 29) nie wszystkie usługi objęte zostały kompensatą – odpowiednio brak wskazania, że potrącenie dotyczy kwot 2214 zł i 1230 zł. O potrąceniu tych kwot pisze wprawdzie pełnomocnik powoda w piśmie z 23 lutego 2016 r., ale brak danych aby dysponował on pełnomocnictwem materialnym do składania świadczenia o potrąceniu, a pozwany w odpowiedzi na pozew zaprzeczył aby powodowi przysługiwało roszczenie na kwotę 33.615,90 zł. Wreszcie powtórzyć należy już eksponowaną kwestię bałaganu w dokumentacji powoda. Usługi transportowe miały być wykonane w 2014 i 2015 roku. Powód nie dysponuje żadnymi dokumentami zlecenia i wykonania usługi, a faktury wystawia ponad rok po wskazanym okresie, wszystkie jednego dnia 20 czerwca 2016 roku. Powód nie wskazał z jakich przyczyn usługi te nie były od razu księgowane i rozliczane. Rodzi to dodatkową wątpliwość czy wstawienie faktur nie miało na celu wytworzenia podstawy do złożenia zarzutu potrącenia. Jeśli tak nie jest, to dodatkowo trudno powiązać usługę wykonaną około 1,5 roku wcześniej z konkretną fakturą. Z tych też powodów powództwo w tym zakresie zostało oddalone.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie natomiast z art.100 zd. 1 k.p.c. W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 22% i takiej części powinny mu być zwrócone koszty procesu przez pozwanego. Na poniesione przez powoda koszty składa się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, opłata od pozwu 2650 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 7200 zł, zgodnie z § 2 pkt 6 w zw. z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 z 2015 r.) – wg stanu na dzień składania pozwu. Z łącznej kwoty 9867 zł do zwrotu przez pozwanego jest 22% czyli 2170,74 zł. Odpowiednio pozwany wygrał sprawę w 78% i poniósł koszt zastępstwa prawnego w kwocie 7200 zł, określony na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 z 2015 r.) – wg stanu na dzień

składania pozwu. Powód powinien zatem zwrócić mu 5616 zł. Po skompensowaniu tych kwot w punkcie III wyroku zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3445,26 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)